

ONOMASTICON URBIVM ET LOCORVM

91

HIERONYMUS. ΕΥΣΕΒΙΟΣ.

EUSEBIUS.

HISPANIA, Europæ regio nota, magnorum ingeniorum fera, Catholicæ religionis studio illustris, Indicorum regnorum accessione hoc tempore celebris.

HOBA. Vide CHOBA.

HODSI TERRA, cuius sit mentio, 2 Reg. xxiv. v. 6. quantum colligere licet ex circumstantiis eo loco indicatis, est in Galaaditide, & dimidia tribu Manasse Trans-Jordanina.

HOLO, civitas Sacerdotalis in tribu Juda. Vide supra HELON.

HOR, mons in extremis finibus terræ Edom, Num. xx. v. 22, 25. Num. xxxiii. v. 37. ibi una fuit Israëlitarum per desertum mansio, ut iisdem locis indicatur, in eoque monte Aaron mortuus, ut iisdem locis verbis sequentibus indicatur.

HOREB. Vide CHOREB.

HOREM, urbs in tribu Nephthali, Jos. xix. v. 38.

HORMA, urbs in tribu Juda. Vide ARMA & ERMA. Est & Horma urbs altera juxta Tyrum ad mare in tribu Aser, Jos. xix. v. 29.

HORRÆL. Vide CHORRÆI.

HORTUS CONCLUSUS, Cant. iv. v. 12. ubi fuerit non facile statuas. Adrichomius eundem esse vult cum Horto regis, de quo paulò post. At Cotovicus in suo Itinerario Lib. 2. Cap. 9. juxta Berthleem, fontem signatum versus Orientem, ab eoque duobus vel tribus distantem milliaribus collocat. Sed existimò hos vel conjecturam suam, vel incertam famam sequi.

HORTUS GETHSEMANI, juxta villam ad radices montis Oliveti, in quo Christus oravit.

HORTUS OZA, in quo fuerunt sepulti Manasses & Amon reges Juda, 4 Reg. xxii. v. 26. Videtur fuisse hortus adjunctus domui regiae.

HORTUS REGIS, in suburbano Hierusalem ad Orientem montis Sion, in quo erat fons Rogel, locus ad delicias totus compositus.

HOSA, juxta Tyrum in tribu Aser, Jos. xix. v. 29.

HUCAC, in tribu Aser Levitica civitas, 1 Paral. vi. v. 75. Eadem quæ alibi Halcatb vel Helcatb nuncupatur.

HUCUCA, in extremis terminis tribus Nephthali australibus, & quantum conjici potest juxta mare Galilææ & tribus Zabulon confinia, Jos. xix. v. 34.

HUS TERRA, in regione Edom, ut disertè habetur, Thren. iv. v. 21. in terra Hus habitasse etiam Job legimus, Job. i. v. 1. quam Interpretes Septuaginta Ausitidem nominant, imò & versio nostra Hierem. xxv. v. 20. Verum duplēm Hus, & duplēm Idumæam distinguendam esse, Orientalem, & Australēm mihi persuadeo, de qua re paulò post in Idumæa; & Job quidem habitasse in terra Hus seu Idumæa Orientali in monte Galaad, vel ad radices ejus: hæc enim fuit Idumæa Orientalis. De altera Hus, vel Ausitide in Idumæa Australi loquitur Hieremias Cap. xxv. & in Threnis.

HUSATI, de qua fuit unus è fortibus David dictus Sobochai, qui & gigantem unum de genere Raphaim interfecit, 2 Reg. xxii. v. 18. & 1 Paral. xx. v. 4. idemque unius mensis prefecturam habuit, 1 Paral. xxvii. v. 11. Ubi locus hic situs fuerit nusquam proditur, ex quo facile credi potest exigui nominis vicum fuisse.

I.

JAAR, saltus in quo examen Iadg, δρυμός, ἔθα ποτέ μελιο- JAAR, nemius, in quo erat exa-
apum fuit. σῶν ἐσμός.

JABES GALAAD, de qua paulo post in JABIS. Est & alia Jabis, quam non dubio argumento colligo fuisse in tribu Juda, nempe eo in loco ubi in tribu Juda habitarunt Cinezi, 1 Paral. 11. v. 55. Porro hanc à præcedenti esse diversam, tum diversa indicat scriptio in Hebræo; prior enim illa in Galaad יָבֵשׁ besch dicitur, at posterior יָבֵשׁ Jabbets appellatur; tum verò loci situs planè diversus: nam toto illo capite 1 Paral. 11. de tribu Juda agitur, tandemque in fine de Cinezi in tribu Juda habitantibus adjungitur. Ex quo fit verisimile illam Jabis Cineorum fuisse in deserto illo ad meridiem Arad, quod ipsi sibi pro habitatione delegerant, Judic. 1. v. 16.

² JABIR, civitas literarum in Iābēip, τόποι γραμμάτων, Φυλῆς JABIR, civitas literarum, tri-
tribu Juda. Ιούδα.

³ JABIS GALAAD, & hanc Iābēis Galaad, καὶ ταῦτη ἔξε- JABIS GALAAD, & hanc ex-
oppugnaverunt filii Israël. Nunc πολέμησαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ. καὶ νῦν ἐστι autem est vicus trans Jordanem in πέρα τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ σ' οὐρανού. pugnarunt filii Israël. Estque nunc vicus ultra Jordanem in sexto millio-
sesto millario civitatis Pella super

N O

T A.

1. Hanc vocem Jaar, vel corruptè Jaal etiamnum legas in codice Romano, 1 Reg. 14. v. 25. quam codices cæteri rejiciunt, ubi versio nostra saltum habet (id enim significat Hebræa vox γῆ jaar) in quo saltu favum mellis Jonathas collegit. Sed de hac re ad eum locum plura. BONFRERIUS.

2. Hæc non Jabir, sed Dabir in nostra versione ubique, & in Septuaginta Interpretum codicibus nunc legitur, nec nisi corrupte

Jabir legi potest. IDEM.
3. Hæc in versione nostra ubique vocatur Jabis Galaad: fuit in dimidia tribu Manasse Trans-Jordanina illustris civitas, quam ab Ammonitarum obsidione Saul rex prima quam suscepit expeditione liberavit, 1 Reg. 11. cùm potea mortuo & indecorè suspenso vicem rependerunt Jabis incolæ. IDEM.